

Anne Baba Tutumlarının Çocukların Sosyal Becerileri Üzerindeki Etkisi**

Emine YILMAZ-BOLAT

¹Mersine Üniversitesi, Türkiye

Geliş Tarihi: 14 Kasım 2017 Kabul Tarihi: 30 Aralık 2017

Öz:

Aile, çocukların yaşama dair ilk deneyimlerini edindikleri, büyüyip geliştikleri ve toplumsal davranışları öğrendikleri ortamdır. Bu araştırma, ebeveynlerin çocuk yetiştirme tutumlarının çocukların sosyal becerileri üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Mersin ili merkez Yenişehir ve Mezitli ilçelerindeki okul öncesi dönem çocukları; araştırma örneklemini ise bu ilçelerdeki okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden 4-6 yaş grubu 122 çocuk oluşturmaktadır. Bu çocuklardan 79'u Yenişehir ilçesinde, 43'ü Mezitli ilçesinde okul öncesi eğitim almaktadır. Araştırmada araştırmacı tarafından hazırlanmış olan Aile Bilgi Formu, Çocuk Yetiştirme Tutum Ölçeği ve Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma sonucunda anne babaların çocuk yetiştirme tutumlarının çocukların sosyal becerileri üzerinde etkili olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, anne baba tutumları, çocuk yetiştirme, sosyal beceri

Abstract

The family is the place where children get their first experiences of life, grow up and develop and learn social behaviors. This research was conducted to examine the parental influence of childrearing attitudes on children's social skills. The universe of the study was pre-school children in Mersin province center Yenişehir and Mezitli districts; The sample of the research consists of 122 children aged 4-6 years who attend pre-primary education institutions in these districts. Of these children, 79 are in pre-school education in Yenişehir and 43 in pre-school in Mezitli. The Family Information Form, Child Raising Attitude Scale and Social Skills Assessment Scale were used by the researcher. As a result of the research, it has been determined that parenting attitudes are influential on children's social skills.

Keywords: Pre-school, parent attitudes, child rearing, social skills

Giriş

Anne babalar çocuklara çeşitli fiziksel, sosyal ve duygusal ortam yaratarak çocukların gelişimini ve öğrenmesini destekleyen çocukların hayatındaki ilk öğretmenleridir. Anne babaların çocuğa uyarıcı ortam sunmasında ve çocuğun gelişimine yön vermesinde onların çocuk yetiştirme tutumları oldukça önemlidir. Çocukların olumlu kişilik özellikleri geliştirmelerinde ve tüm gelişim alanlarının desteklenmesinde, anne-babaların çocuklarına karşı tutumlarının önemli bir etkisi vardır (Özyürek ve Tezel-Şahin, 2017). Anne babanın çocuk yetiştirme tutumları birçok sosyal ve çevresel etkenden daha önemli olup çocuğun sosyal,

*Sorumlu Yazar E-mail: eyilmazbolat@gmail.com

Orcid ID:

**Bu makale 13-15 Eylül 2018 tarihli 1. Uluslararası Eğitimde ve Kültürde Akademik Çalışmalar Sempozyumunda sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

duygusal ve bilişsel gelişimini etkiler (Grusec ve Davidov, 2007).

Aile, çocukların yaşamla ilgili ilk deneyimlerini kazandıkları, kendilerine güven duygularını geliştirdikleri, sosyalleşmeyi ve topluma uygun tutum ve davranışlar sergilemeyi öğrendikleri ortamdır (Ertürk-Kara, 2017: 17). Aile fizyolojik olduğu kadar, ekonomik ve sosyal yönleriyle de çocuğa şekil vermekte ve çocuğun kişisel sosyal uyumunda aktif rol oynamaktadır (Gürsoy ve Özasan, 2014: 123). Anne/baba-çocuk iletişimi olumlu duygular ve alışkanlıklar içeriyorsa, her iki taraf için de birlikte geçirilen zaman eğlence ve mutluluk kaynağı olabilir. Çocuğun yaşı ne olursa olsun, onunla kurulan iyi bir iletişim, onda kendine güven ve çevresine saygı gelişimi için en önemli kaynaklardan biri olacaktır (Küçüköyük, 2006: 329). Çocuk doğumdan itibaren sürekli olarak ailenin inançları, değerleri, gelenekleri, tutumları ve uygulamalarından etkilenmektedir. Anne babanın çocukla olan etkileşimi çocuğun aile içindeki yerini belirlemektedir. Aile çocuğun ilk sosyal deneyimlerini edindiği yerdir. Anne-baba-çocuk arasındaki ilişki, çocuğun gelecekteki sosyal ilişkilerinin de temelini oluşturmaktadır (Şanlı ve Öztürk, 2015). Aile yapısının sağlıklı olması, toplumun sağlam temellere dayalı olması anlamına gelmektedir (Özyürek ve Tezel-Şahin, 2017).

Ana-baba tutumlarının “denetim” ve “duygusal ilişki” boyutu en belirgin iki özelliğidir. Ana-babaların çocuklarla olan duygusal ilişki boyutu, çocuğu merkez alan, kabul edici tutumdan, reddedici tutuma kadar uzanan bir yelpazede farklılaştığı görülür. Bu boyut çocuk eğitimindeki sağlıklı tutum ve davranışlar ile kuralları kapsar. “Denetim boyutu” ise, kısıtlayıcı tutumdan, hoşgörülü ve ilgisiz tutuma kadar geniş bir çeşitlilik gösterir. Denetim boyutu, insanların, birlikte mutlu yaşayabilmeleri, iyi ilişkiler kurabilmeleri için zorunludur (Özgül, 2001:209).

Anne baba tutumlarının yanı sıra çocuğun yetiştiği ailenin yapısı, sosyo-ekonomik ve kültürel özellikleri çocuğun sosyalleşmesini etkileyen etmenlerdendir (Yavuzer, 2017). Sosyalleşme, sosyal gelişimle ilgili kavramlardan birisidir. Sosyal gelişimle ilgili diğer kavramlar ise benlik, sosyal olgunluk, kültür, sosyal uyum ve sosyal yeterliliklerdir. Sosyal olgunluk, bir kimsenin anlayış, duyu, tutum, beceri gibi özellikler bakımından içinde yaşadığı toplumun beklentileri doğrultusunda gösterdiği olgunluktur (Durualp ve Aral, 2011: 19). Sosyal olgunluk, sosyal becerileri desteklemektedir. Çünkü çocuğun sosyal çevresinde arkadaşlarıyla, akranlarıyla, diğer yetişkinlerle ve aile bireyleriyle kurduğu ilişkiler sayesinde sosyal becerileri gelişmektedir. Yaşam boyu gelişen sosyal yeterlilik, olumlu etkileşimi zaman içinde farklı durumlarda sürdürürken kişisel amaçları gerçekleştirme becerisidir (Diken, 2010: 182; Öziskender, 2010: 53). Sosyal beceriler, kişinin olumlu ya da olumsuz duygularını uygun bir biçimde anlatabilmesini, kişisel haklarını savunabilmesini, gerektiğinde başkalarından yardım isteyebilmesini, uygun bulmadığı istekleri geri çevirebilmesini kolaylaştıran becerilerdir (Yatkın, 2012: 51). Bu beceriler, kişinin kendisi dışındaki kişilerle karşılıklı ve sağlıklı ilişkiler kurabilmesi için gerekli olan beceriler olup bireylerin sosyal ortamlarda kullandıkları, toplumdaki olumlu tepkileri almalarını, olumsuz tepkileri almaktan kaçınmalarını sağlamaktadır (Uzun, 2013: 44).

Araştırmanın amacı

Bu araştırmanın genel amacı, ebeveynlerin çocuk yetiştirme tutumlarının çocukların sosyal becerileri üzerindeki etkisini incelemektir. Bu amaç doğrultusunda "Çocukların sosyal beceri puanlarının çocukların yaşlarına göre farklılaşıp farklılaşmadığı ve ebeveynlerin çocuk yetiştirme tutum puanları ile çocukların sosyal becerileri arasında bir ilişki olup olmadığı tespit edilmeye çalışılmıştır.

YÖNTEM

Araştırma Deseni

Bu araştırmanın amacı, ebeveynlerin çocuk yetiştirme tutumlarının çocukların sosyal becerileri üzerindeki etkisini incelemek olduğundan, betimsel bir araştırmadır. Betimsel araştırmalar, bir konu hakkındaki durumu araştırmak ve belirlemek amacıyla yapılmaktadır. Betimsel araştırma desenleri herhangi bir konuda derinlemesine bilgi edinmeyi sağlayarak niçin sorularını gündeme getirir ve bu sayede iyi bir betimsel çalışma açıklayıcı araştırmalara temel oluşturabilir (De Vaus, 2001).

Evren ve Örneklem

Mersin iline bağlı merkez Yenişehir ve Mezitli ilçelerinde bulunan resmi okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden 4-6 yaş grubu çocuklar araştırma evrenini oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise 122 çocuk ve ebeveynleri oluşturmuştur. Bu çocuklardan 79'u Yenişehir ilçesinde, 43'ü Mezitli ilçesinde okul öncesi eğitim almaktadır. Örneklem grubu seçiminde "Random Örneklem Yöntem"i kullanılmıştır.

Araştırmaya katılan çocuklara ve ebeveynlere ilişkin bilgiler Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Çocukların Demografik Özelliklere İlişkin Frekans ve Yüzde Değerleri

	f	%
	Cinsiyet	
Kız	59	48.36
Erkek	63	51.64
	Yaş grubu	
4 yaş	15	12.30
5 yaş	60	49.18
6 yaş	47	38.52

Tablo 1' deki demografik özelliklere bakıldığında, araştırmaya katılan çocukların %48.36'sını kız çocukları ve %51.64'ünü erkeklerin oluşturduğu, araştırmaya katılan çocukların 15'i (%12.30) 4 yaş grubunda, 60'ı (%49.18) 5 yaş grubunda ve 47'si (38.52) 6 yaş grubunda olduğu görülmektedir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada araştırmacı tarafından hazırlanmış olan Bilgi Formu, Çocuk Yetiştirme Tutum Ölçeği ve Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. "Bilgi Formu", araştırmacı tarafından uzman görüşleri doğrultusunda hazırlanmış olup çocukların yaş ve cinsiyet gibi demografik özelliklerine yönelik sorulardan oluşmaktadır.

"Çocuk Yetiştirme Tutum Ölçeği", 4-6 yaş arasında çocuklara sahip ailelerin çocuk yetiştirme tutumlarını değerlendirmek amacıyla Kılınç (2016) tarafından geliştirilmiş olup 25 maddeden oluşmaktadır. Her zaman, sık sık, bazen ve hiç bir zaman şeklinde 4'lü Likert tipi şeklinde oluşturulmuş olan ölçekte, her zaman 4, sık sık 3, bazen 2 ve hiçbir zaman 1 puan ile değerlendirilmektedir. Ölçeğin geçerlik-güvenilirlik katsayısı .94-.98 bulunmuştur.

"Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği", 4-6 yaş arası çocukların sosyal becerilerini değerlendirmek amacıyla Avcıoğlu (2007) tarafından geliştirilmiştir. Ölçek, 62 maddeden oluşmakta olup, 5'li Likert tipi (her zaman, çok sık, genellikle, çok az, hiç bir zaman) bir ölçektir. Ölçekte her zaman 5, çok sık 4, genellikle 3, çok az 2 ve hiçbir zaman 1 puan verilerek

değerlendirilmektedir. Ölçekte 1-15 arasındaki maddeler "Kişiler Arası Becerileri", 16-26 arasındaki maddeler Kızgınlık Davranışlarını Kontrol Etme ve Değişikliklere Uyum Sağlama Becerileri"ni, 27-36 arasındaki maddeler "Akran Baskısı ile Başa Çıkma Becerileri"ni, 37-43 arasındaki maddeler "Sözel Açıklama Becerileri"ni, 44-47 arasındaki maddeler "Kendini Kontrol Etme Becerileri"ni, 48-50 arasındaki maddeler "Amaç Oluşturma Becerileri"ni, 51-55 arasındaki maddeler "Dinleme Becerileri"ni, 56-58 arasındaki maddeler "Görevleri Tamamlama Becerileri"ni ve 59-62 arasındaki maddeler "Sonuçları Kabul Etme Becerileri"ni ölçmektedir. Ölçeğin Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı .98, iki yarım güvenirlik katsayısı .89 ve test-tekrar-test güvenirlik kat sayısı .83 bulunmuştur.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Uygulama 2017-2018 eğitim öğretim yılı bahar yarıyılında gerçekleştirilmiştir. Öğretmenlere araştırma hakkında önceden bilgilendirilmiş ve araştırmaya katılmak isteyen öğretmenlerden her bir çocuk için "Sosyal Beceri Ölçeği" doldurmaları istenmiştir. Elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarılmış olup çocukların yaşlarına göre sosyal becerilerinin farklılaşp farklılaşmadığı Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ile çözümlenmiştir. Çocuk Yetiştirme Tutumları ile Sosyal Beceri Ölçeği arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığının belirlenmesi amacıyla korelasyon analizi yapılmıştır. Anne babaların çocuk yetiştirme tutumlarıyla çocukların sosyal becerileri arasındaki ilişkinin ne yönde olduğunu belirlemek için ikili karşılaştırma yöntemlerinden Scheffe testi kullanılmıştır. Gruplar arasında anlamlı farklılık düzeyi 0,05 kabul edilmiştir. Toplanan veriler SPSS-16.0 paket programında değerlendirilmiştir

BULGULAR VE TARTIŞMA

Tablo 2. Çocukların yaşlarına göre "Sosyal Beceri Ölçeği" toplam puanlarına ilişkin betimsel istatistikler

	N	X	SS	Minimum	Maksimum
4	15	199.67	24.70	133.00	229.00
5	60	202.75	39.09	102.00	304.00
6	47	205.00	52.76	108.00	310.00

Çocukların sosyal beceri ölçeği toplam puanlarına ilişkin betimsel istatistikler incelendiğinde 4 yaş grubunda 15 çocuğun ortalama sosyal beceri ölçeği toplam puanı 199.67; 5 yaş grubunda 60 çocuğun sosyal beceri ölçeği toplam puanı 202.75; 6 yaş grubunda 47 çocuğun sosyal beceri ölçeği toplam puanı 205.00 olduğu belirlenmiştir. Çocukların yaşları arttıkça sosyal beceri ölçeği puanlarının arttığı görülmektedir.

Yaşar-Ekici (2015), 5-6 yaşlarındaki okul öncesi dönem çocuklarıyla yaptığı araştırmasında "Sosyal Beceri Ölçeği" genelinde grupların aritmetik ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğunu ortaya koymuş olup, farkın 6 yaş çocukları lehine daha yüksek olduğunu tespit etmiştir.

Tablo 3. Çocukların yaşlarına göre "Sosyal Beceri Ölçeği" toplam puanlarına ilişkin ANOVA Sonuçları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Gruplararası	351.523	2	175.762	.092	.912	
Gruplarıçi	226770.583	119	1905.635			
Toplam	227122.107	121				

Yukarıdaki tablo incelendiğinde sosyal beceri ölçeği toplam puanlarının çocukların yaşlarına göre artmasına rağmen gruplar arasında anlamlı fark elde edilememiştir. $F(2,119)=0.92, p>.01$. Bu durum çocukların okul öncesi eğitime devam ediyor olmasıyla ve okul öncesi eğitim ortamlarının sosyalleşmeye ilişkin katkılarıyla açıklanabilir. Sosyal beceriler çocuğun öncelikle aile çevresinde oluşmakta ve okul, akranlar gibi diğer çevresel faktörlerle şekillenmektedir.

Tablo 4. Sosyal Beceri Ölçeği ile Ebeveyn Tutum Ölçeği Toplam Puanlarının Korelasyonu

	Sosyal beceri ölçeği toplam puan	Ebeveyn tutum ölçeği toplam puan
Sosyal beceri ölçeği toplam puan	1	,261**
Pearson Correlation		
Sig. (2-tailed)		,004
N	122	122
Ebeveyn tutum ölçeği toplam puan	,261**	1
Pearson Correlation		
Sig. (2-tailed)	,004	
N	122	122

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Tablo 4 incelendiğinde ebeveynlerin çocuk yetiştirme tutum puanları ile sosyal beceri puanları arasında yüksek düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir, $r=0,261, p<.01$. Buna göre ebeveynlerin çocuk yetiştirme tutum becerileri arttıkça çocukların sosyal becerilerinin de arttığı söylenebilir.

Sarı (2007), anasınıfına devam eden 5-6 yaş grubu çocukların, annelerinin çocuk yetiştirme tutumlarının, çocuğun sosyal uyum ve becerilerine etkisinin incelenmesi amacıyla yaptığı araştırmada “Aile Hayatı ve Çocuk Yetiştirme Tutum Ölçeği” ile “Sosyal Uyum Ölçeği” kullanmıştır. Araştırma sonucunda, “Aşırı Koruyucu Annelik” boyutu ve “Demokratik Tutum ve Eşitlik Tanıma” boyutu ile “Sosyal Uyum”, “Sosyal Uyumsuzluk” ve “Sınırlı Sosyal Uyum” boyutu arasında anlamlı bir ilişki bulunduğunu; “Ev Kadınlığını Reddetme” boyutu, “Baskı ve Disiplin” boyutu ve “Karı -Koca Geçimsizliği” boyutu ile “Sosyal Uyumsuzluk” ve “Sınırlı Sosyal Uyum” boyutu arasında anlamlı bir ilişki bulunduğunu belirlemiştir.

Özyürek (2015), okul öncesi çocuğa sahip annelerin çocuk yetiştirme tutumları ile çocuklarının sosyal beceri düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yaptığı araştırma sonucunda, anne tutumlarının öğrenim düzeyi ve çalışma durumundan etkilendiğini, annenin demokratik tutumunun çocukların sosyal beceri düzeyi üzerinde olumlu etkisi olduğunu belirlemiştir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırma ebeveynlerin çocuk yetiştirme tutumlarının çocukların sosyal becerileri üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmada, çocukların sosyal beceri puanlarının, çocukların yaşlarına göre anlamlı farklılık oluşturmadığı tespit edilmiştir. Ayrıca ebeveynlerin çocuk yetiştirme tutum puanları ile çocukların sosyal beceri puanları arasında yüksek düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu ortaya koyulmuştur. Bu doğrultuda bazı öneriler sunulmuştur. Bu doğrultuda, ebeveynlerin çocuk yetiştirme tutum puanlarının sosyo ekonomik ve kültürel düzeylere göre farklılaşp farklılaşmadığına yönelik çalışmalar planlanabilir. 4-6 yaş

arasındaki çocukların yaşlarının sosyal gelişimine etkisinin incelenmesi amacıyla farklı sosyo ekonomik düzeydeki bölgelerde farklı yaşlardaki gruplarla ve daha büyük örneklem gruplarıyla daha kapsamlı çalışmalar yapılabilir. Bu çalışma sadece nicel olarak planlanmış olup benzer sonuçları ortaya koymak amacıyla nitel verilerle desteklenmesi gerektiği düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

- De Vaus, D.A. (2001) *Research Design in Social Research*, Sage Publications, London.
- Diken, H. İ. (2010). *Erken Çocukluk Eğitimi* (1. Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayınevi.
- Durualp, E., Aral, N. (2011). *Oyun Temelli Sosyal Beceri Eğitimi* (1. Baskı). Ankara: Vize Yayıncılık.
- Ertürk-Kara, G. (2017). Aile Kuramları. (Anne Baba Eğitimi içinde), Tülin Güler Yıldız (Ed.), s.17-40, 4. Baskı, Ankara: Pegem Akademi.
- Grusec, J.E., & Davidov, M. (2007). Socialization in the family: The roles of parents. In J.E. Grusec and P.D. Hastings (Ed.), *Handbook of socialization: Theory and research* (pp.284-309). New York: The Guilford Press.
- Gürsoy, F. ve Özaslan, H. (2014). Aile ve Çocuk. (Etkili İletişim İçinde), Abide Güngör-Aytar (Ed.), s. 122, Ankara: Hedef CS Basın Yayın.
- Küçüköyük, Ş. (2006). *Anne ve Babanın Kitabı, Çocuk Sağlığı Rehberi*. Ankara: Pelin Ofset.
- Özgüven, İ. E. (2001). *Ailede İletişim ve Yaşam*. Ankara: Pdrem Yayınları.
- Öziskender, G. (2011). Orff Yaklaşımı ile Yapılan Okul Öncesi Müzik Eğitiminin Öğrencilerin Sosyal Becerilerinin Gelişimine Etkisi. (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Ondokuz Mayıs Üniversitesi/Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- Özyürek, A. (2015). Okul Öncesi Çocukların Sosyal Beceri Düzeyleri İle Anne Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Milli Eğitim Dergisi*, 206: 106-120, Ankara.
- Özyürek, A. ve Tezel-Şahin, T. (2017). Anne-Baba Olmak ve Anne Babaların Çocuk Yetiştirme Tutumları. (Anne Baba Eğitimi içinde), Tülin Güler Yıldız (Ed.), s.41-62, 4. Baskı, Ankara: Pegem Akademi.
- Sarı, E. (2007). Anasınıfına Devam Eden 5-6 Yaş Grubu Çocukların Annelerinin Çocuk Yetiştirme Tutumlarının, Çocuğun Sosyal Uyum ve Becerilerine Etkisinin İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi. Ankara.
- Şanlı, D. ve Öztürk, C. (2015). Anne Babaların Çocuk Yetiştirme Tutumları ve Tutumlar Üzerine Kültürün Etkisi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Elektronik Dergisi (DEUHFED)* 2015, 8 (4), 240-246.
- Tezel-Şahin,, F. ve Özyürek, A. (2008). 5-6 Yaş Grubu Çocuğa Sahip Ebeveynlerin Demografik Özelliklerinin Çocuk Yetiştirme Tutumlarına Etkisinin İncelenmesi, *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 6(3):395-414.
- Uzun, Ç. (2013). Anne-babası Boşanmış ve Boşanmamış Çocuklarda Depresyon ve Sosyal Becerilerin Değerlendirilmesi. (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). İstanbul Arel Üniversitesi/Sosyal Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Yaşar-Ekici, F. (2015). Okul Öncesi Eğitime Devam Eden Çocukların Sosyal Becerileri İle Aile Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi, (Eğitim Özel Sayısı-1)*, 223-259.
- Yatkın, Ş. (2012). Grupla Psikolojik Danışma Programının Tutuklu ve Hükümlü Gençlerin Sosyal Becerilerine ve Özsaygı Düzeylerine İlişkin Algılarına Etkisi. (Yayınlanmamış doktora tezi). Ankara Üniversitesi/Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yavuzer, H. (2017), *Çocuk Psikolojisi*, İstanbul: Remzi Kitabevi.

Extended Abstract

The Influence of Parental Attitudes on Children's Social Skills

Purpose and Significance

Social skills are very important for children to adapt to life. One of the factors affecting children's social skills is the family. This research was conducted to examine the parental influence of childrearing attitudes on children's social skills. This study was to compare social skills of children who were between 4-6 ages in term of child rearing attitudes of their parents. It was tested whether the social skills of children differed according to parents attitudes for child rearing in this research.

Methods

The universe of the study was pre-school children in Mersin province center Yenişehir and Mezitli districts; The sample of the research consists of 122 children aged 4-6 years who attend pre-primary education institutions in these districts. Of these children, 79 are in pre-school education in Yenişehir and 43 in pre-school in Mezitli. This research is a descriptive survey model. The Family Information Form, Child Raising Attitude Scale and Social Skills Assessment Scale were used by the researcher. "Information Form" is prepared by the researcher according to expert opinions and consists of questions about the demographic characteristics of children. The "Child Rearing Attitude Scale" was developed by Kılınç (2016) in order to evaluate the child rearing attitudes of children aged 4 to 6 years and consists of 25 items. Each time, often, sometimes, and never in the form of a 4-point Likert-type form on the scale, always 4, often 3, sometimes 2 and never rated 1 point. The social skills of children were determined on the basis of teacher's perceptions. In this research, The Social Skill Scale (SBC), which requires a 5-point likert type marking, was used. Social Skills Evaluation Forms distributed to preschool teachers who are volunteer. Teachers were asked to fill out forms based on observations of children in the direction of social skills. The obtained datas were analyzed by analyzing with SPSS package program.

Results

As a result of the research, it has been determined that parenting attitudes are influential on children's social skills. In the study, it was determined that children's social skill scores did not make a significant difference according to their age.

Discussion and Conclusions

It was revealed that there was a positive and significant relationship between the parenting attitude scores of the parents and the social skill scores of the children.

According to this result, it can be said that the social skills of the children increased as the parenting attitude skills of the parents increased. Because, it is stated that social skills are particularly related to the democratic attitudes of parents (Özyürek, 2015).

Some suggestions are presented. In this respect, studies can be planned to determine whether the parents' attitude towards raising children is different according to socio-economic and cultural levels. In order to investigate the effect of ages of children aged 4-6 on social development, more comprehensive studies can be done with groups of different ages and larger sample groups in different socio-economic regions. This study is planned only quantitatively and it should be supported with qualitative data in order to show similar results.